

Sygn. akt II K 179/13

1 Ds. 1512/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Stanisława Kwapińska

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 18 października 2013 r., 29 listopada 2013r. oraz 17 stycznia 2014r.

sprawy

1. M. M. (M.)

syna Z. i E. zd. Ł.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 14 października 2012r. we W., gmina M., z mieszkania przy ul. (...)zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: aparatu fotograficznego marki C. (...)wraz z kartą pamięci 2 GB, złotej obrączki damskiej, złotego pierścionka oraz puszki piwa (...) o łącznej wartości 1000 zł, na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z 18 lipca 2005r. sygn. akt VI K 269/05 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, z dnia 08 maja 2007r., sygn. akt II K 56/07 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności, które to kary odbył w okresie od 21 grudnia 2007r. do 31 sierpnia 2009r. w Zakładzie Karnym nr 1 we W.i Zakładzie Karnym w S., oraz z dnia 15 września 2010r. sygn. akt II K 138/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i z dnia 17 stycznia 2012r. sygn. akt II K 394/11 wyrok łączny 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary odbył w okresie od 21 grudnia 2010r do dnia 30 lipca 2012 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. S. W. (W.)

syna A. i B. z d. K.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 14 października 2012 roku we W. przy ul. (...) jako pracownik lombardu nabył od M. M., bez sporządzenia stosownej umowy, za kwotę 245 zł, złoty pierścionek o wartości 500zł wiedząc, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.;

3. D. S.

syna J.i E.zd. (...)

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że

III. w dniu 14 października 2012r. we W. przy ul. (...) pomógł M. M. w sprzedaży za kwotę 150 złotych złotą obrączkę o wartości 300 zł wiedząc, że rzecz ta została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, w ten sposób, że przedłożył w czasie zawierania umowy w lombardzie swój dowód osobisty i zawarł umowę, czym działał na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 17 października 2005r., sygnatura akt VI K 612/05 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 czerwca 2005r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządzono prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 28 sierpnia 2008r., sygnatura akt VI Ko 261/08, a którą to odbył częściowo w okresie od 5 maja do 22 grudnia 2011 roku,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. M.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że działał on w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 15 września 2010r. sygn. akt II K 138/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od dnia 21 grudnia 2010r. do dnia 20 lipca 2011r., tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego **S. W.** w zakresie zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że nabywając w dniu 14 października 2012r. złoty pierścionek o wartości 500 zł od M. M., przewidywał i godził się na to, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, zaś zarzucany mu czyn stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 291 § 2 k.k.;

III. na podstawie art. 67 § 1 k.k. wyznacza oskarżonemu **S. W.** okres 2 (dwóch) lat próby;

IV. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 § 7 k.k. i art. 49 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego **S. W.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 1.000 zł (tysiąca złotych);

V. uznaje oskarżonego **D. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 122 § 1 k.w. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 zł;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. obciąża częściowo oskarżonych **M. M., S. W. i D. S.** kosztami sądowymi w ten sposób, że zasądza od nich na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 63,33 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie, zwalniając ich w pozostałej części z wydatków sądowych i wymierza im opłaty:

a) **M. M.**, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych - w wysokości 180 zł,

b) **S. W.**, na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych - w wysokości 80 zł;

c) **D. S.**, na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych - w wysokości 40zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. M. utrzymywał kontakty towarzyskie z M. K., który zamieszkuje wraz z matką K. K. (1) i babcią K. K. (3) w budynku przy ul. (...) w M.. Zdarzało się, że M. M. odwiedzał M. K. w domu.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

zeznania świadka M. K., k. 228v.

W godzinach wieczornych dnia 13 października 2012r. K. K. (1) oraz M. K. pojechali do W.. Wychodząc z budynku nie zamykali drzwi wejściowych. W domu pozostała K. K. (3), która zajmowała pomieszczenia na parterze.

Dowód:

zeznania świadka M. K., k. 228v,

zeznania świadka K. K. (1), k. 2, 128, 228v – 229,

zeznania świadka K. K. (3), k. 212v.

Około godz. 1.00 w nocy, 14 października 2012r., M. M. udał się na ulicę (...) w M.. Chciał aby M. K. zawiózł go do W.. M. M. zadzwonił dzwonkiem, lecz nikt nie odpowiadał. W tym czasie w budynku była tylko K. K. (3), która miała zamknięte drzwi od zajmowanych przez siebie mieszkania i spała.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

zeznania świadka K. K. (3), k. 212v.

M. M. nacisnął na klamkę i otworzył drzwi a następnie wszedł do środka budynku. Następnie zawołał M. K., lecz nikt nie odpowiadał. Oskarżony udał się na piętro, gdzie znajdował się pokój jego kolegi. Gdy go tam nie zastał, zajrzał do sypialni K. K. (1), gdzie także nikogo nie było. M. M. postanowił wykorzystać tę sytuację i dokonać kradzieży. Oskarżony zabrał z pokoju K. K. (1) należące do niej przedmioty: złotą obrączkę o wadze około 3 gram i wartości 300 zł, złoty pierścionek z ametystem o wadze około 3 gram i wartości 500 zł oraz aparat fotograficzny C. P. (...) wraz z kartą pamięci 2 GB o wartości 200 zł. Następnie po zejściu na dół wziął jeszcze z lodówki puszkę piwa m-ki H..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

zeznania świadka K. K. (1), k. 2, 128, 228v – 229,

zeznania świadka M. K., k. 228v,

protokół oględzin miejsca, k. 5 – 6.

M. M. zaniósł przedmioty do swojego domu a następnie zadzwonił do M. K., który poinformował go, że jest we W. i niedługo wróci. Po przyjeździe M. K., mężczyźni wspólnie udali się do W. na dyskotekę, skąd wrócili około godz. 5.00 rano.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

zeznania świadka M. K., k. 228v.

Tego samego dnia około godz. 9.00 M. M. poszedł do oskarżonego D. S. i poprosił go aby pojechał z nim do W. sprzedać rzeczy w lombardzie, gdyż nie posiada dowodu osobistego. M. M. obiecał, że kupi mu za to kilka piw. D. S. zgodził się, mimo że wiedział iż przedmioty, w których posiadaniu był jego kolega, zostały uzyskane za pomocą przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S., k. 146, 210v – 211, 212.

M. M. wspólnie z D. S. pojechali do W. a następnie skierowali się do lombardu przy ul. (...). W lokalu D. S. zgłosił pracownikowi lombardu chęć zastawienia złotej obrączki, którą M. M. zabrał z pokoju K. K. (1). D. S. przedłożył swój dowód osobisty a następnie podpisał wypisaną na jego dane umowę pożyczki pod zastaw. Uzyskał z tego tytułu kwotę 150 zł, którą przekazał następnie M. M..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S., k. 146, 210v – 211, 212,

kserokopia umowy pożyczki pod zastaw, k. 93.

W związku z tym, że M. M. obawiał się wykrycia przez Policję, postanowił sprzedać pozostałe przedmioty w innym miejscu.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228.

M. M. wraz z D. S. udali się tramwajem do lombardu przy Pl. (...), gdzie w tym dniu pracował oskarżony S. W.. Po wejściu do środka M. M. wyjął pierścionek skradziony K. K. (1) i zaproponował S. W. jego sprzedaż. S. W. obejrzał pierścionek, zważył go i wykonał próbę „kwasem”, stwierdzając że jest on wykonany ze złota. Następnie zaproponował M. M. kwotę 245 złotych, na co ten przystał.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

wyjaśnienia oskarżonego D. S., k. 146, 210v – 211, 212,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. W., k. 75, 211v – 212, 234v,

protokół odtworzenia nagrania, k. 51 – 52,

S. W. zwrócił się do M. M. o okazanie mu dokumentu tożsamości i D. S. położył na ladzie swój dowód osobisty, po czym go zabrał. W międzyczasie M. M. wyjął z plecaka aparat fotograficzny m-ki C. i zaproponował jego sprzedaż, lecz S. W. nie był tym zainteresowany. S. W. wypłacił M. M. kwotę 245 złotych, nie pytając go skąd pochodzi sprzedawany przez niego pierścionek, jak też nie sporządzając pisemnej umowy jego kupna.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

wyjaśnienia oskarżonego D. S., k. 146, 210v – 211, 212,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. W., k. 75, 211v – 212, 234v,

protokół odtworzenia nagrania, k. 51 – 52.

Po opuszczeniu lombardu D. S. wraz z M. M. udali się na giełdę mieszczącą się na Dworcu Ś., gdzie M. M. za kwotę 50 złotych sprzedał nieustalonemu mężczyźnie aparat fotograficzny C. P. (...) wraz z kartą pamięci 2 GB,. Za pieniądze uzyskane ze sprzedaży skradzionych przedmiotów M. M. nabył dla siebie bluzę i buty oraz zgodnie z wcześniejszą obietnicą zakupił kilka piw D. S..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

wyjaśnienia oskarżonego D. S., k. 146, 210v – 211, 212.

Złote przedmioty zakupywane przez lombard, w którym był zatrudniony S. W., były następnie sprzedawane do punktu skupu złota przy ul. (...) we W..

Dowód:

zeznania świadka K. F., k. 41 – 42, 234v – 235,

zeznania świadka Z. K., k. 43,

dowód sprzedaży nr 2730, k. 40.

Oskarżony M. M. ma 28 lata jest kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych, uzyskując tygodniowo około 500 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. M., k. 24, 59, 104, 154, 227v – 228,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 68.

M. M. był w przeszłości kilkakrotnie karany sądownie, w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 15 września 2010r., sygn. akt II K 138/10, został on skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od dnia 21 grudnia 2010r. do dnia 20 lipca 2011r.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 25 – 26,

odpisy wyroków, k. 47 – 49, 63 – 66,

opinia Dyrektora Zakładu Karnego w W., k. 105 – 107.

Oskarżony S. W. ma 21 lat, jest kawalerem, nie posiada dzieci. Oskarżony pracuje w firmie (...) we W., uzyskując miesięcznie około 1.800 zł. Ponadto studiuje zaocznie na kierunku prawa na Uniwersytecie (...). Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego S. W., k. 75, 211v – 212, 234v,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 77,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 79.

Oskarżony D. S. ma 32 lata jest kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych, uzyskując miesięcznie około 1.200 – 1.400 zł. D. S. był w przeszłości kilkakrotnie karany sądownie, w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego D. S., k. 146, 210v – 211, 212,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 163,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 134 – 135,

odpisy wyroków, k. 157, 160 – 162.

Oskarżony M. M. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności jego popełnienia. Początkowo podał, że sam dokonał sprzedaży przedmiotów skradzionych K. K. (1), po czym zmienił swoje wyjaśnienia i wskazał na rolę jaką odegrał w tym zakresie oskarżony D. S..

Oskarżony S. W., będąc słuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. W toku rozprawy głównej zmienił wcześniejsze stanowisko i zaprzeczył swojemu sprawstwu. Wskazał, że nie zna oskarżonych i nie zdawał sobie sprawy z tego, że sprzedawany przez nich pierścionek pochodzi z przestępstwa.

Oskarżony D. S. w toku całego postępowania nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że nie wiedział o tym iż przedmiot, w którego sprzedaży pomógł M. M., został uzyskany za pomocą czynu zabronionego.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy w przeważającej mierze oparł się na wyjaśnieniach M. M., w których przyznał się do zarzucanego mu czynu i opisał jego okoliczności. Sąd odmówił wiary jedynie pierwszym wyjaśnieniom oskarżonego, w których zataił on udział D. S. w sprzedaży przedmiotów skradzionych K. K. (1).

Sąd częściowo wziął pod uwagę również wyjaśnienia oskarżonych D. S. i S. W., przy czym pominął je w zakresie, w jakim zaprzeczyli oni aby działali umyślnie. Zdaniem sądu całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie daje podstaw do tego aby dać wiarę powyższym wyjaśnieniom oskarżonych. W przypadku oskarżonego D. S., M. M. wprost wskazał, że wiedział on o tym, że obrączka, w której zbyciu mu pomógł, pochodziła z przestępstwa. Odnosząc się z kolei do wyjaśnień oskarżonego S. W., wskazać należy, że o jego umyślności świadczy nie tylko pierwotne przyznanie się zarzucanego mu czynu, ale także poszczególne okoliczności dokonanej transakcji, które ustalono na podstawie całości zgromadzonych dowodów.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, sąd w całości wziął pod uwagę zeznania świadków K. K. (1), M. K., K. K. (3), K. F. i Z. K.. W ocenie sądu świadkowie ci w sposób zgodny z prawdą podali okoliczności sprawy, które były ich udziałem, bądź o których w inny sposób powzieli wiedzę.

Sąd oparł się ponadto na dowodach o charakterze materialnym, wymienionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów sąd dokonał rozstrzygnięcia w przedmiocie czynów zarzuconych oskarżonym w akcie oskarżenia.

Ustalając sprawstwo i winę oskarżonego M. M. w zakresie przypisanego mu czynu, sąd uznał, że zrealizował on swoim zachowaniem znamiona występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. M. M. dopuścił się bowiem zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy o łącznej wartości 1.000 zł.. Jednocześnie działał on w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności przekraczającą 6 miesięcy i w ciągu pięciu lat od jej odbycia.

Przypisując oskarżonemu D. S. popełnienie wykroczenia z art. 122 § 1 k.w., sąd uznał, że zrealizował on wszelkie znamiona tego czynu, tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. D. S. ułatwił bowiem M. M. zbycie złotej obrączki o wartości 300 zł, wiedząc o tym, że została ona przez niego uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Na umyślność D. S., wskazał w swych wyjaśnieniach wyraźnie M. M., a potwierdzają ją okoliczności jakie towarzyszyły jego zachowaniu. Sąd dokonując modyfikacji kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu D. S., miał na uwadze to, że wartość skradzionej obrączki, której zbycie ułatwił on M. M., nie przekraczała kwoty 420 zł stanowiącej ¼ minimalnego miesięcznego wynagrodzenia, które począwszy od 2014r. wynosi 1680 zł.

Odnosząc się wreszcie do czynu zarzuconego oskarżonemu S. W., sąd nie miał wątpliwości co do jego sprawstwa i winy, przy czym uznał, że oskarżony działał z zamiarem ewentualnym, zaś jego czyn stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 291 § 2 k.k. S. W., będąc pracownikiem lombardu przy Pl. (...) we W. zakupił od M. M. za kwotę 245 zł, złoty pierścionek z ametystem o wartości 500 zł, który pochodził z kradzieży dokonanej na szkodę K. K. (1). W ocenie sądu całokształt okoliczności towarzyszących przedmiotowej transakcji, a w tym zachowanie S. W., jednoznacznie wskazuje na to, że przewidywał on i godził się, że nabywany przez niego przedmiot został uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Za tym, że tak w istocie było przemawia przede wszystkim fakt nie sporządzenia przez oskarżonego pisemnej umowy zakupu, do czego był on zobligowany. W ocenie sądu skoro oskarżonemu został okazany dokument tożsamości przez D. S., to miał on możliwość przygotowania wymaganego dokumentu, choćby odręcznie. Nie uczynił jednakże tego, jak również nie odnotował nigdzie faktu dokonania zakupu. Zarazem nie spytał w żadnym momencie M. M. ani D. S. o pochodzenie zbywanego przedmiotu. Zdaniem sądu wskazane powyższej okoliczności, jak również to, że oskarżony M. M. nie dysponował własnym dokumentem, niewątpliwie wywołały u S. W. przekonanie, co do tego, że rzecz zaoferowana mu do sprzedaży została uzyskana za pomocą czynu zabronionego. Zarazem oskarżony godził się na to, gdyż zdecydował się na dokonanie zakupu bez sporządzenia wymaganej dokumentacji.

Dokonując ustaleń w zakresie strony przedmiotowej czynu oskarżonego S. W., sąd określił kwotę nabytego przez niego pierścionka na 500 zł. Sąd oparł się tu nie tylko na wycenie dokonanej przez pokrzywdzoną K. K. (1), ale również na wyjaśnieniach S. W., który to potwierdził.

Ustalając sprawstwo i winę oskarżonego S. W. w zakresie zarzucanego mu czynu, Sąd Rejonowy uznał za zasadne zastosowanie wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie sądu w niniejszym przypadku zachodzą przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż nie budziły wątpliwości okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, kwalifikowanego z art. 291 § 2 k.k., który pozostaje zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą lat 3.

Czyn jakiego dopuścił się S. W., pozostaje społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy że nie jest znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k. W ten sam sposób sąd ocenił również stopień winy oskarżonego. Wreszcie po stronie oskarżonego występuje pozytywna przesłanka kryminologiczna. Nie był on dotąd karany sądownie za jakiegokolwiek przestępstwa, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie przestrzegał porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec oskarżonego S. W., oznaczając okres próby na 2 lata. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonego będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownego popełnienia przez niego czynu zabronionego. Nadto wyznaczenie okresu próby na 2 lata, zabezpieczy wychowawcze oddziaływanie wskazanego środka probacyjnego na oskarżonego.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie sądu świadczenie pieniężne orzeczone wobec S. W., ma spełnić dwojaką funkcję, jako instytucja o charakterze probacyjnym, znajdująca zastosowanie przy warunkowym umorzeniu postępowania. Przede wszystkim świadczenie to, winno stanowić względem jego osoby środek o oddziaływaniu wychowawczym, a nadto stanowić formę zadośćuczynienia interesowi publicznemu za popełniony czyn. Ustalając wysokość świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 zł, sąd miał na uwadze wysokość dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego, jak też charakter popełnionego przez niego czynu.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu M. M. baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Ustalając oskarżonemu wymiar kary na 1 rok pozbawienia wolności sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu, jak również wysoki stopień winy. Na powyższą ocenę wpływa przede wszystkim to, że działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a zamiar swój zrealizował bez jakichkolwiek skrupułów, okradając znaną mu osobę. Istotne znaczenie w zakresie wymiaru kary oskarżonemu, miała również jego uprzednia karalność za podobne przestępstwa i działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonego M. M. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Zdaniem sądu byłoby to niecelowe ze względu na dotychczasową postawę oskarżonego wielokrotnie wchodzącego w konflikty z prawem, wobec którego nie można mówić o spełnieniu przesłanki pozytywnej prognozy kryminalistycznej.

Wymierzając oskarżonemu D. S. karę za przypisane mu wykroczenie, sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 k.w. Sąd uwzględnił okoliczności popełnionego wykroczenia, a w szczególności sposób działania obwinionego i ujemne konsekwencje jego czynu. Sąd uznał, że karą adekwatną do czynu D. S. jest kara grzywny w wysokości 400 zł i karę tę mu wymierzył.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów procesu, sąd częściowo obciążył nimi oskarżonych. M. sąd zasądził od S. W., D. S. i M. M. kwoty po 63,33 zł, stanowiące po 1/3 wydatków sądowych z tytułu uzyskania informacji z K. oraz ryczałtów za doręczanie pism w toku postępowania przygotowawczego i sądowego. W pozostałej części sąd zwolnił natomiast oskarżonych z ich poniesienia, uznając że przemawiają za tym względy słuszności. Powyższe rozstrzygnięcie dotyczyło w istocie wydatku z tytułu opinii z zakresu badań biologicznych, której celowość zlecenia w niniejszej sprawie pozostawała w ocenie sądu wątpliwa, zaś sama jej wartość dowodowa okazała się zerowa. Obciążając oskarżonych częściowo kosztami procesu sąd wymierzył im opłaty sądowe w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza